

ninger, der i sin Tid blev forelagt i Finansudvalget. Hvad enten Oplysningerne nu findes mellem Finansudvalgets Papirer eller maaske i Ministeriet for offentlige Arbejder — det skal jeg i Øjeblikket ikke kunne sige —, givet er det, at Oplysningerne foreligger.

Den nuværende Ejers Fader har gentagne Gange henvendt sig til Statsbanerne for at faa Lempelser i Kontrakten, enten saaledes at man ophørte med at tage Grus, eller saaledes at der ydedes et Vederlag, der i alt Fald i nogen Grad var tilfredsstillende. At faa fuld Erstatning for de Ulemper, der er forbundne med at have denne Grusgrav paa Ejendommen, lader sig ikke gøre. Men det har været fuldstændig haabløst, uagtet Finansudvalget i næstforrige Samling stillede sig overordentlig velvilligt og foretog Henvendelser til Statsbanerne og Ministeren, bl. a. ogsaa om en eventuel Ekspropriation af den yderst beliggende Halvdel af Ejendommen, som man efterhaanden ikke vil kunne komme til. Ministeren stillede sig imidlertid absolut afvisende, og det skønt der fra Administrationens Side forelaa en Henstilling til Ministeren om at yde et fast aarligt Vederlag, der var større end det nuværende, f. Eks. 100 Kr., saa kan det dog overses, mente Statsbanerne, hvorimod det andet ikke kunde overses, og det kunde man altsaa ikke henstille til Ministeren.

Nu er der yderligere sket det, at i Juli Maaned meddelte Overbanemesteren for Strækningen mellem Faarup og Onsild, at der vilde blive indtaget et Areal, som man vilde begynde at indhegne snarest muligt, og senest den 1. November. Det er man ogsaa begyndt paa, og Arealet omfatter 6 Skæpper Land. Det er for Øjeblikket slet ikke nødvendigt for Statsbanerne at afrømme Jorden over saa stort et Areal, men man gør det for Nemheds Skyld, og fordi man har en Arbejdsstyrke rede. Men Manden kommer til at savne disse 6 Skæpper Land i sin Bedrift.

Derfor har jeg tilladt mig at stille Ændringsforslag om at give Manden en Erstatning for Tiden paa 1 000 Kr. dels for disse 6 Skæpper Land og dels for de øvrige Ulemper, og overfor dette Forslag vil jeg gerne udbede mig Ministerens og Tingets Velvillie. Hvis denne Mand vedblivende skal finde sig i disse Forhold, er det et mildt Udtryk at anvende at sige, at det er oprørende. Det er i højeste Grad urimeligt, meningsløst og unaturligt. Manden kan ikke slippe af med denne Grusgrav, der er en Konstant, der gælder til evig Tid: Statsbanerne kan blive ved at grave, indtil de har gravet hans Ejendom i to Halv-

dele, saaledes at han fra den, der ligger nærmest Gaarden, ikke kan komme til den længst bortliggende, medmindre der skal laves en Vej langs Banen, og saa vil det endda være forbundet med stor Ulempe og Gene. Jeg synes, at Ministeren maatte være i Stand til at stille sig velvilligt overfor et saa rimeligt Forlangende. Jeg skal hermed henstille Ændringsforslaget til Ministerens og det høje Tings Velvillie.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg har ikke nogen Bemærkning at gøre til de Ytringer, som den ærede Ordfører (J. J. Jensen) fremsatte vedrørende de af Udvalget stillede Ændringsforslag eller de Samraad, som har fundet Stød, og jeg skal tillade mig at anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Hvad derimod angaar det Ændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (H. P. Hansen), og som nu blev motiveret af Forslagsstilleren, kan jeg kun henholde mig til den Stilling, som Ministeriet hidtil, med Rigsdagens Tilslutning, har taget i denne Sag.

Det drejer sig om en Mand, der vistnok har ganske god Grund til at ærgre sig over, at han ikke kan blive ved at handle med den Genstand, som der allerede en Gang er handlet med. For mange Aar siden er der sluttet en Kontrakt om Udnyttelsen af en Grusgrav. Hvis denne Kontrakt ikke var sluttet for mange Aar siden, men skulde slutes i Dag, er der ingen Tvivl om, at den vilde blive fordelagtigere for Ejeren, end den nu er blevet. Denne Ærgrelse kan ganske sikkert sammenstilles med den, saa mange Landmænd, med god Grund for øvrigt, kan føle, naar de overvejer, hvad de kunde have faaet for deres Gaard, hvis de ikke havde solgt den for 3 Aar siden, men havde ventet til i Dag. Dog maa jeg sige, at den Mand, der her drejer sig om, neppe har fuldt saa god Anledning til at ærgre sig som de Folk, der har solgt deres Gaarde tidligere. Det er nemlig ikke ham, der har solgt Udnyttelsen af Grusgraven. Han har overtaget den Ejendom, hvorpaa Grusgraven ligger, med fuldt Kendskab til den Servitut, der hviler paa denne Grusgrav. Hvis det skal kaldes oprørende at opretholde en saadan Kontrakt, saa ved jeg ikke, hvad man skal med Kontrakter, saa kan det jo overhovedet ikke nytte noget at oprette Kontrakter med Jordbesiddere om saadan Udnyttelse. Man maatte da for Statsbanernes Vedkommende gaa over til fremtidig udelukkende at købe Grusgrave — det gør man ogsaa nu i mange Tilfælde.